

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. шлани 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописи не звертаються.

ПЕРЕДПЛАТА В КРИЮ:
Місячно 4-00 зол.
Чвертьрічно 12-00 „
Піврічно 24-00 „
Річно 48-00 „

ЗА ГРАНИЦЮ: В Америці і Канаді,
Франції, Італії, Бельгії 25 фр. фр.
Італії 7-50 зол. Німеччині 7-50 зол.
Швейцарії 5 шв. фр. Чехословач-
чині 30 ч. к. Румунії 150 лей. Бол-
гарії 7-50 зол. Австрії 7-50 зол.
Залив адреса 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарні: 29-26.

В СПРАВІ ОГолошень
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Польща між заходом і сходом.

з циклю дискусії про поморський коридор, польсько-німецькі і польсько-українські взаємини.

(Доба націоналізмів. — Англія і західні та східні польські кордони. — Від більшовицької до німецької небезпеки. — „За пограбовані німецькі землі“).

I.

Відомий і шанований економіст, проф. В. Сомбарт виголосив перед двома тижнями у Відні реферат про господарське лихоліття, у якому сказав між іншим приблизно ось-що: господарство не буде займати вже того місця, яке займало перед війною. У загальній культурі воно було перше. Цей період уже не поверне. Міродатиними будуть політичні інтереси, економічний момент відчуватимуть як перешкоду...

Цими словами зазначив прелегент замітний факт, що живемо в добі розбурханих національних афектів, які в основу своїх ділань не все ставлять господарську калькуляцію. І цей домі присягає він — напевно з важким серцем — будучи.

Коли вдумуємось у те, як тепер укладаються взаємини між народами світу, коли приглянемо розяреним до білої горячки сучасним націоналізмам, що теж у ділянці господарській закріпили міцно свої позиції — то годі не пригадати деякої імовірності таким перспективам, де національна нетерпимість буде домігантою життя всупереч навіть здоровим глуздам і вимогам жолудка.

Щоби не вираховувати за багато — згадаймо останні події. Ось Ірландія почала з англійцями митну війну, яка в наслідках крім матеріальної шкоди ледви чи принесе яку користь громадянам вільної ірландської республіки. А ось хорвати хочуть відірвати свою батьківщину від Югославії і створити федерацію разом з Австрією, з тим безвиглядним банкрутом, з тим невдачним плодом Версалу, з Віднем без запалів (без моря). Про це голосно заявив 6. мін. загр. справ Трумбіч на сторінках „Манчестер Гардіан-у“, за що посадила його в тюрму білгородська влада.

На доказ, що живемо в добі ультра-націоналізмів можна навести примірів чимало. Та ми хочемо спинитись дещо на одному відтинку, на відносинах польсько-німецьких.

II.

Те, що сказав на сторінках англійської газети „Дейлі Мейл“ пресовий потентат лорд Ротемір — це potwierджує ще раз не тільки популярність ревізії польсько-німецьких кордонів, у зліт і то в користь німців. Це potwierджує теж це раз висловлену нами думку, що — якщо пришло до яких-небудь коректур західної польської границі, то це відбулось би нашим коштом. Лорд Ротемір не сягає вправді — так як ішли до Одеси і на правобережну Україну, але за втрату коридору обіцяє полякам більше — на правах Ганзи — місто Гдиню і загарантування великодержавами польської границі на сході. Коли це з одної сторони є ствердженням факту, що в англійській опінії українсько-польський спір залишив погляд про пливальність відносин на сході польської держави, що ті відносини не стабілізовані, то з другої сторони вказує знов на те, що німецькі концепції, про які ми вже кілька разів писали, а яких змістом є коштам українського народу вингородити поляків за втрати на Поморю і на Шлеску, знаходять по-прежнему теж в Англії. Все це змушує нас до встановлення нашої уваги і до стеження за розвитком німецько-польського конфлікту*).

* Московська „Правда“ в одному з останніх чисел заатакувала Англію з приводу відкриття Керенського і лозка першого числа органу Скоропадського „Investigator“. Вона обвинувачує між іншим лорда Ротеміра, що як вираховував інтерв'ювання концепцію, звернену проти Радянщини, і що для цієї концепції хоче відкрити Україну Англії, Франції, Німеччині і Польщі. В зв'язку з Помор'ям Польща мала би віддати чималий частину України.

III.

Відносини за останній час сильно змінилися. Ще недавно французький військовий письменник ген. Cuastrex писав, що в найближчій війні ключі до перемоги знайдуться на Чорному Морі і в Бессарабії. Більшовики — мовляв — кинули кані, що Чорне Море мусить бути червоним. І Cuastrex передбачував уже близьку появу коаліційної флотії на Чорному Морі.

Сьогодні справа виглядає зовсім інакше. Вправді більшовицькі діячі часто покидаються (як оце недавно з нагоди візиту радянських техніків у Харкові) на впливаючий з засад ленінізму заповіт Фрунзе про неминучість оружаного зіткнення двох систем: капіталізму і соціалізму, але покищо вони повели на всіх фронтах мирну політику. Вони навіть упокорилися на Далекому Сході — не дивлячись на сукурсе Америки — аби не вмотатись у ризикову гру. Після договору Радянщини і Японії з 13. серпня ц. р. про риболовство на Охотському Морі, після їхнього договору з 20. вересня ц. р. про щорічну доставку 60 тисяч тонн нафти більшовиками для японської флотії і при теперішніх, близьких реалізаціях, переговорах про продаж східно-китайської залізничної японцям — що ризикує би заявляти Москві про безінтересовість у справі Манджурії — ледви чи можна ще чекати поважного конфлікту Японії з більшовиками.

А в Європі? Чи пакт неагресії з Польщею, з Францією і last, not least з Румунією (небагато при французькому посередництві) не вичерпує лісти поважних кандидатів до збройного суперництва і не редукує імовірності воєнної загрози на сході Європи до розмірів більше ніж маленьких?

Очевидно! Тепер Німеччина здистансувала Радянщину, як мистиня, що готувиться до бою. Соціальна справа, за якою стоїть державний більшовизм, збіла, коли її ривляти з розвіллим націоналізмом німців і їхньою загрозою світового миру.

„Данцігський коридор — це порохівня Європи!“ — крикнув тепер англійський посол Антін Крослей (Crossley), повернувшись з майбутнього терену війни (згідно з його гіпотезою) до Лондону...

І справді — німці поставили як пункт свого престижового націоналізму відзискання коридору, а згодом Шлеска. І то не тільки знамениті гітлерівці, але теж помірковані кола, що саме тепер при владі. „Imperium Sacrum“ від Альф аж по Крайпеду — ось програма, яку розвинув недавно фон Папен у Монахії. А на злізді „Остмаркфайрву“ мін. внутрішніх справ Гайль (Gaul) між іншим апелював до німецької молоді, не скриваючись з агресивністю німецької національної думки. „Не знаємо — сказав він — коли наспіє година, в якій об'єднати треба буде з поворотом з батьківщиною пограбовані німецькі землі. Але бажання зоружитись, що живе серед німецької молоді, дає нам надію, що росте покоління, яке буде здібне виконати історичне завдання“...

„Ніколи не погодимось на східне Льокарно!“ — заявила в один голос німецька преса з приводу промови мін. загр. справ Саймона, що він Н. виголосив 11. ц. м. в британському парламенті. Бо домагаючись рівноправності зброєння для німців він одночасно поставив тезу, в якій підкреслює виключення військової сили в вирішувальному міжнародних конфліктах.

Світ, зокрема Польща саухає грізних заяв німців і вірить, що швидше чи пізніше вони так скажуть: наспіла година... Бо вони неохотні в своїй консеквенції. Це знає світ, знає Польща. І як вони то цього ставляться — про це даліше.

В. Севе

НАЙДАЛЬШЕ ДО ДНЯ 25. ГРУДНЯ Ц. Р. мусите викупити в одиницях українським

Т-ві Взаїмних Обезпечень „ДНІСТЕР“

у Львові, вул. Руська ч. 20.

свою будинкову полісу на 1933 р., бо якщо цього не зробите, забезпечення Ваших будинків по закону перейде в цілості до ПЗУВ.

ПІСЛЯ ВІДНОВЛЕННЯ відчинена знову каварня і ресторани

„УНІОН“

У ДОМІ „НАРОДНОЇ ГОСТИННИЦІ“.

Обід з 3-х страв 1 зол. 20 сот. (в абонаменті 1 зол.).

Вечері від 60 сот.—1.50 зол., кави біла 60 сот., чорна або чай 40 сот.

Зразкова домашня кухня — знаменитий буфет, добрі напійки.

Від год. 8. веч. концерт салонної оркестри. Фамілійний танці.

В неділі і свята концерт від 12—14 і фаяф-о-кальок від 5—7 вечором.

Порушуючись львівському громадянству, просимо нас відвідати.

Управа „УНІОН“.

Чар Країни Східного Сонця віднайдете у новоповиданій книжці

СТ. ЛЕВИНСЬКОГО

З японського дому.

Набути можна в Аміністр. „Діло“ за зол. 2— (без пересилки).

Троцький в Данії.

ВІДЕНЬ, 16. XI. ПАТ. „Н. Ф. Прессе“ працює із Стамбулу подробиці візиту Троцького до Копенгаги. Троцький візитує потайки в понеділок вечором, бо турецька влада заборонила пресі про це згадувати. Він дістав запрошення данського студентського товариства виголосити виступ у Копенгазі. Данський уряд дозволив йому на односторонній побут у Данії. Троцький надіється, що буде мати виступи в Норвегії та Швеції.

Саботаж збіжжівих достав.

МОСКВА, 16. XI. ПАТ. „Правда“ признає, що кулацьким елементам на північному Кавказі вдалося організувати саботаж державних збіжжівих достав. У саботажі брали участь також сільські комуністи. Наслідком того наказано енергійну чистку цілого партійного апарату. Повідомляють про саботаж збіжжівих достав також на Україні та Уралі.

Wyciąg z protokołu wspólnego z dnia 26. 10. 1932 r. Sąd okręgowy we Lwowie Wydział VI. I. karny w sprawie konfiskaty Nr. 236 z czasopisma „Dilo“ z daty Lwów dnia 21. 10. 1932 r. 26. października 1932 r. po wysłuchaniu 21. 10. 1932 r. do Sygn. VI. I. Fr. 711/32 na posiedzeniu niezadania Prokuratora Sądu okręgowego we Lwowie postanowił: uznać za nieprawdopodobną dokonaną dnia 21. 10. 1932 r. przez Starostwo grodzkie we Lwowie konfiskatę czasopisma „Dilo“ Nr. 236 z daty Lwów dnia 21. 10. 1932 r. zawierającego w artykule pt. „Nowa zmyłka“ w całości z tytułem oraz wywleczki reklamowej znamienna występek z art. 170 k.k. i z § 24. ust. 1. prz. zarządzić zniszczenie całego nakładu i wydać w myśl § 493 pkt. 2. nakaz dalszego rozporządzenia tego pisma drukowego. Zarazem wydaje się odpowiedzialnym redaktorowi tego czasopisma nakaz, by orzeczenie niniejsze umieścić bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie. Niewykonanie tego nakazu podlega za zoba zastępstwa przewidziane w § 21. ust. 1. druk. z 17. 12. 1932 Nr. 6 ex 1863 tj. zasądzenie za przekroczenie na grzywnę do 400 zł. Uszczelnienie. Ogłoszenie drukiem wymienionych wyżej artykułów ma na celu fałszywymi wiadomościami o przesadnych rozmiarach deficytu budżetowego oraz rzekomej zniszczeniu plac zanierpokoję opinie publiczne. Ponadto ustęp powyższy jest przedrukem notatki skontfiskowanej w „Gazecie Włoszkiej“ Nr. 353 z 22. października 1932 r. Według § 487, 493, 489 pkt. oraz § 36 i 37. ust. 1. prz. jest zatem powyższe postanowienie uzasadnione. Przewodniczący: W. Medynski ur. Protok. Iant: Dr. Bilił-Czarkowski ur. 24. zrodność: Linnowice, stararz sekretarza.

Інавгурація Української Колегії в Римі.

Дня 14. ц. м. відбулася інавгурація Української Колегії в Чітта дель Ватикано. Врочистість розпочалася понтифікальним богослужінням, яке відправив перемиський єпископ Кошизовський. Присутні були між іншими: кардинал Сінчеро, секретар Конгрегації св. Церкви, mgr. Чіконані, mgr. Цезаріні та гр.-кат. єпископи.

Попол. св. Отець після п'ятихвилинної розмови з єпископами прийняв на послухання представників Української Колегії, в часі якого виголосив тримовну, зазначаючи, що при оснуванні колегії бажанням його було, щоб українці в Римі не були звичайними гостями, але й мали власний дім.

Бажав їм, щоб цей дім приніс обильні духовні оwoчі, які стануть благословенством для українського народу. Радіючи, що серед питомців колегії є стільки представників різних країв, св. Отець побажав їм, щоб вони досягнули якнайбільшої користі з науки, та поблагословив їх, їхніх звершників, єпископів, дієцезії та увесь улюблений український нарід.

Після авдієнції св. Отець стискав і цілував кожного єпископа, а суфраганові львівської архидієцезії поручив зложити в своїй імені поздоровлення й побажання повороту до здоров'я для митрополита Шептицького.

Церковні матеріали

Брокати на фелони, френзлі, гальони, кисти, також всілякі матеріали для потреб церковних і літургічних — а також осінні новини у повних і шовку на плащі і дамські сукні поручає фірма

АДОЛЬФ АВЕРБАХ, Львів, Ринок ч. 20, телеф. 7-54. Рік засновання 1890.

Сумніви і запити.

Нові шкільні закони у світлі практики.

„Державні“ і „недержавні“ школи.

З цілого ряду сумнівів, які висуваються при читанні наведених у попередніх статтях постанов закону і виконних розпорядків — виберемо два.

Перший вириває при фразі „рівень школи був неадекватний“ а другий при „не підтримується постанов статуту“. Щодо першої, то виконний розпорядок каже, що „треба, щоб влада впровадила трих безпосередньо по собі слідуєчих років щороку повідомлявала школу про припинення наукового або виховного рівня неадекватним“. Ясно, що всі приватні школи, які не мали впровадити останніх трьох років т. зв. права припадності (про це вони будуть кожного року повідомлені), колиб навіть і перепалили Оциллю ст. 2. закону (домівка і т. д.), то такі попадуть у Харибду ст. 4. точка (1) б (рівень школи) і можуть (не кажемо мусять!) бути зачинені. А ганих середніх шкіл, що не мали впровадити 3-ох останніх років права припадності, має сьогодні „Рідна Школа“ 6 (шість), а того гімназії 6. Виходить, що після „механічного“ прирівнювання нових шкільних законів та „мериторичної“ — ст. 4. точка (1) б, може залишитися лише 5 чотирикласових гімназій „Р. Ш.“, отже щодо вартості супроти теперішніх *dei iuris*! Та про „муровану“ певність і того їхнього існування — у зв'язку з новими шк. законами не можемо ще писати, бо ми не зазнайомилися ще з параграфами про *льовальність*...

Щодо другого сумніву, то виконні розпорядки вказують його без відповіді. Виходить, що його не вартувало. А проте... Чи нпр. приватна школа, якої статут буде перед затвердженням докладно перевірений (особливо щодо точки, якої пародності і віроповідання учнів можна буде

приймати), чи така школа зможе прийняти римо-католика українця, не наражаючись на закид, що „не підтримується постанов статуту“? До речі: таких постанов має статут аж 42 (сорок дві)! Багато з них — це правляві проблеми.

Тими запитами ми лише хотіли вказати на просто необмежені можливості правових санкцій, які у відношенні до приватного шкільництва дістає законно-державна влада. Саме вичислювання тих можливостей, сумнівів і неясностей забрало би дуже багато місця. Мимохіть насувається рефлексія, що новий шкільний законопроект слушно ділить шкільництво на „державне“ і „недержавне“, а не на „державне“ і „приватне“. Просто при того роду залежності термін „приватний“ був би позбавлений усякого змісту...

Льовальність.

Тут теж можна поставити цілий ряд класичних питань. Коли нпр. школа „не протидіає усійшій шкільній під виховним оглядом впливам на молодь“? Ми вже нпр. стрічалися зі змістом, що школа мала лихий виховний вплив тому, бо бувшого її учня, який уже від кількох років не ходив до тієї школи, арештували під закидом протидержавної діяльності...

Наше громадянство було ваче інстинктивно стрівожене вимогами т. зв. льовальності, які шкільний законопроект ось уперше виразно поставив і зробив з них законом усанкціоновані передумови вчительської діяльності. Це затрівоження ще збільшилося, коли стали відомими перші практичні наслідки тої клявузі про льовальність, а саме, що на 16 учителів „Р. Ш.“ у чотирьох школах відмовлено „свідомства льовальності“ аж 8-ом учителям! Однак дальша практика не оправдує цього затрівоження. Чисельний стан учительства, здається, не багато зменшиться через цю санкцію закону. При такій масі інших заобів ватиску та при певності, яку дають закони,

що можна буде відмовити права навчання кожному з учителів у всякому часі, як це покажеться потрібним — сьогодні можна собі дозволити цю справу трактувати менше риторично.

Однак, на нашу думку, вимога льовальності може мати поважні наслідки — на будуче. Виходить це зі ствердження, чому і яким учителям відмовлявали досі свідомства льовальності. Відмовляли лише *активним громадським робітникам*, хоч вони ані через свої виступи, ані через дотеперішню діяльність не *станули у якунебудь колізію зі законом*. Отож, створюючи такий загрозливий меч Дамокла, який кожної хвилини може вчителя позбавити хліба, нові шкільні закони обезвартують і унерухомлюють під громадським оглядом цілу одну верству української інтелігенції: приватне вчителство. Воно хліба ради буде припечене ставити остерогу громадського життя...

Засоби оборони.

Виконні розпорядки постановляють, що пока шкільна влада зажадає усунути директора чи вчителя прив. школи, треба подати йому заміти для їх внясення. Це щодо постанов ст. 7. шкільних законів. Крім цього в ще постанові (4) ст. шостої, яка каже, що шкільна влада може не допустити до навчання „з оглядів педагогічних“. Виконні розпорядки додають тут лише те, що „огляди педагогічні“ не позбавляють директора чи вчителя права старатися дістати працю в іншій школі. Зате не кажуть нічого чи ті „педагогічні огляди“ мають бути сконкретизовані і подати теж, щоб дістати внясення, подібно як це треба зробити, коли вимагається усунути вчителя з непедагогічних оглядів ст. 7.

Практика обі ці статті своєрідно використовує. А саме, маємо вже до записання два випадки незатвердження вчителів з „оглядів педагогічних“. Обом їм не подали до відома конкретно, які це „огляди“. Щодо одного з них, то шкільна влада зажадала усунути його негайно, а другому дозволила вчити в іншій школі. З того висновок, що на будуче будуть виступати імовірно найчастіше „огляди педагогічні“, бо їх не треба доконче конкретизувати...

Зрештою, з браку фактичних матеріалів, адержуємося від дальшого наслідження цих постанов шкільних законів.

Остання увага.

Ось так ми зreferували те, що видалося нам найважливішим та гідним уваги ширшого загалу громадянства у зв'язку з практикою нових шкільних законів. При тому ми обмежилися майже лише до рестрування самих фактичних даних та до висновків, здебільша, об'єктивних. Суб'єктивні висновки, критику, передбачування різних лише згодних можливостей — ми залишили на боці.

На закінчення остання завага: Наступають часи критичні для українського передовсім приватного шкільництва. Воно змагається не лише за можливість існування, але просто за рацію, потребу свого існування. І це буде його найважливішою, найбільш лежучою проблемою.

В. Кузьмович.

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛО“ З 18. ЛИСТОПАДА 1932.

О. І. БОЧКОВСЬКИЙ.

Молода Бретанія і необретонський активізм.

Розуміється, що попередні „Гуаларни“ мусів особливу увагу присвятити удосконаленню бретонської мови з літературного боку; перевести уніфікацію бретонського правопису, спонуляючи серед широкого загалу її граматику й правильну вимову та видати модерний бретонсько-французький словник. Все це дуже успішно перевела спеціальна мовознавча секція при цій видавничстві: „Ал Скол Брезонек“ (Бретонська школа), яка мала компенсувати брак рідної школи. Крім цього заходами цієї секції складають програми навчання з бретонознавства та видають відповідні підручники у бретонській мові. Популяризація бретонознавства (рідної мови, історії, географії, письменства) належить до основних програмних завдань „Гуаларну“, що свідомо працює для піднесення освіти бретонського загалу з допомогою бретонської мови. Через це на дитячу літературу це видавництво звертає особливу увагу. Треба сказати, що бретонські книжки для дітей, і щодо змісту, і з технічно-графічного боку треба вважати зразковими. Їхній вплив на наймолодшу бретонську генерацію безсумнівний. Були випадки, що й французькі діти почали вивчати бретонську мову, щоб мати змогу читати ці гарненькі літературні книжечки.

Нарешті, заходами „Гуаларну“ анкетним шляхом перевершена була статистика мовних від-

носин у Бретанії. Результатом цього є дуже цікава з національного боку публікація: „Бретонська мовна діалектна ар брезонек в 1928“ (дослідження стану бретонської мови у 1928 р.) з реєстром усіх бретонських громад, з порайонними та загально-орієнтаційними мапами Бретанії. Зокрема ці останні є повчаючі. З них видно, що офранцужені були тільки бретонські міста та їхні найближчі околиці. Село залишилося з мовного боку бретонським. Сьогодні молоді ентузіастичні патріоти, скупчені довкола „Гуаларну“ (шляхом національної кооперації з невеликих грошових датків своїх прихильників, число яких з кожним роком дужчає) планоно працюють для національного відродження рідного народу та краю. Першим осередком, звідки ця акція почалася, був занесений їм та поки що дуже рахитичний часопис „Брейз Атао“ довкола якого тепер існує кілька поважних та впливових журналів; інтенсивно працює дуже рухливе видавництво „Гуаларну“; гуртується новобретонська громадська думка взагалі, яка від культурної роботи національно-усвідомлюючого напрямку переходить природно на поле національно-програмної політики...

VI.

У новобретонській русі ще один чинник відіграє значну роль — це панкельтизм. Панкельтиський змагання багато девам нагадують (ідеологію „славянських азаміні“, як її формулював майже перед сто роками Я. Коллар. Сучасні кельти з національного боку не творять єдності. Фактично існує чотири окремих кельтських народів: ірландці, кімри, шотландці та бретонці, якщо не рахувати окремо зовсім мініатюрного кельтського населення (50.000) на острові Мен де аж в XX столітті почався рух

на захист рідної мови, яка майже зовсім вимерла вже наприкінці XVIII ст. З мовного боку теперішні кельти розійшлися більше, ніж славяни або скандинавські народи. Вони вже не розуміються, хоча інстинктивно відчувають потребу культурного зближення, гадаючи з допомогою панкельтизму зміцнити свої слабкі сили у порівнянні з могутнім своїм ворогом: Англією та Францією.

Оці панкельтські прямуювання почалися вже при кінці минулого століття. Висловом їх були спільні всекельтські свята (фестивали), які по черзі відбувалися в Уельсі, Ірландії, Бретанії. Аж після світової війни ці всекельтські змагання стали регулярніші та реальніші у формі панкельтських конгресів.

Також мета й завдання панкельтизму тепер трохи інші та я сказав би, реальніші, відповідно до чого змінили і його назву на інтеркельтизм. Якщо перед війною камінями панкельтизму були головні кімри, то тепер всекельтське культурне зближення й об'єднання пропагують передовсім бретонці. Ідеолог новочасного інтеркельтизму, бретонський письменник Р. Емон у статті „Істота інтеркельтизму“ так зисовує характер і завдання цих змагань. Істнує чотири кельтські народи, — каже він, — що мають спільну культурну спадщину, неоднаково поділену між ними. Ніодні із них не зберіг свого кельтизму, мовляв, інтегрально. Кожен має лише частину цієї спадщини; одні більше, другі менше. Ані шотландці, ані ірландці, ані кімри або бретонці не можуть сказати, що лише вони є спадкоємцями кельтських прабабків. Вони мусять признати, що їхня батьківщина багато розгублена з цієї спадщини“.

(Продовження буде.)

Студентські справи.

З життя українського студентства у Кракові.

Дня 29. X. п. р. відбулися IX. Загальні Збори Української Студентської Громади у Кракові. Проводив Зборами студ. Постригач Вол. У річечі та обговоренні дискусій, що випадали наліз з діяльності уступаючого виділу і над важливими справами українського студентства, окрім та нашого громадського життя взагалі, проявилася велика доброзичливість українського студентства у Кракові за життя в розвиток своєї організації. Якраз означалося теж життя українського студентства в Кракові, що викликало всіма порушуваними справами.

По ухваленні абсолютної уступаючої виділу Збори вибрали новий виділ У. С. Г. у такому складі: голова — Кобильник Володимир, ст. мед. і. заст. голови — Даниш Тарас, ст. мед. II. заст. голови — Пидвиселська Олена, ст. прав. I. секретар — Дітковський Всеволод, ст. Гіря Акад., II. секретар — Балабанова Марія, ст. філ., скарбник — Борщевський Андр., ст. філ. реф. допом. — Мазецький Пилип, ст. філ., реф. завзак — Куряк Ярослав, ст. прав. реф. секція — Рижвський Володимир, ст. прав. бібліотекар — Лиса Марія, ст. прав. землівар — Липічак Тома, ст. мед.

Тоді ж ухвалено отці резолюції: 1) Заг. Збори У. С. Г. у Кракові протестують проти піднесення податку у високих школах в Польщі, який то факт замикає дорогу до вищих студій переважній більшості української молоді. 2) Українське студентство у Кракові, розуміючи вагу української преси в освітлюванні широких мас народу, постановляє влаштувати пропаганду свято української преси. 3) Заг. Збори У. С. Г. постановляють поширити між українським студентством і громадянством у Кракові культ ретельно І. Мазеши і з тією метою Т-во влаштує свято в його честь.

Єдиний спосіб зорганізовано вести поміч українським інвалідам — це стати членом УКРАЇНСЬКОГО Т-ВА ДОПОМОГИ ІНВАЛІДАМ у Львові. Річна вкладка 6 зол., або 50 сот. місячно.

Книжка на Захід.

Позаємо і цей вказ-книжок зложених в Т-ві „Прогресс“ у Львові у зв'язку зі закликом, поміщеним у цій пресі, аби жертвувати книжки для Лемківщини, Буковини і західних окраїн. Досі зложили:

Вст. Бачинська Ірина — Львів 23 книжки, Чит. „Досвіт“ — Ступки (Бібрка) 12 кн., Дончак Т. — Оршан (Астрахія) 18 кн., Шкарпович Іван — Львів 14 кн., Струх Іван — Камелиник 21 кн., Бригас Роман — Львів 8 кн., Невідомий 10 кн., Гудзев І. — Велика Воля 1 кн., і журнали, Т-во „Досвіт“ — Львів 20 кн., Котик Зенов — Львів 37 кн., Литвин Степан — Холм 11 кн., і реч. Л. Ч. К., Невідомий — Львів 5 кн., д-р Колесняк Карло — Львів 6 чисел „Самоосвіта“.

Напобачку акцію має повести „Жіноча Доля“ в Кошиці, а „Світ Дитини“ популяризує цей клич між нашими найменшими.

Досі вислали збірки є дуже малі, а „Прогресс“ діє постійно прохання за дарові книжки. Останньо приїхала знова такі прохання з Парагваю (Хру Салудай), а „Прогресс“ вислали зі своїх магазинів дарових книжок 40 зол. і з Круз Махадю в Бразилії.

Простімо людей доброї волі слати на адресу „Прогресс“ книжки або гроші. Дуже бажані є диточі книжочки, Читальні і Товариства, які пошукають зі своїх бібліотек використати книжки, нехай їх не викладають. Складає книжки у фільм Т-ва „Прогресс“, які в свою чергу надіють книжки до Львова. Простімо в першу чергу надіють книжки, як також фільмів читальницьких бібліотек зайнятися збіркою книжок.

Товариство „Прогресс“ у Львові.

3 вистави УФОТО.

Надаче дипломи і премії на виставі „Львів у світанні“.

В неділю 13-го листопада роздано на виставі УФОТО дипломи і премії тим виставцям, що їх журі нагородило за їх мистецькі знімки. Дипломи одержали: 1. М. (ч. 91. „Васильківська церква“), 2. С. Шурат (ч. 60. „Море Знесіння“), 3. В. Тарнавський (ч. 295. „У місті“). Премії одержали: 1. Р. Соляковський (ч. 281. „Мервоні Калина“), 2. Я. Салда (ч. 281. „Під опікою святого“), 3. Я. Салда (ч. 281. „Під опікою святого“), 4. Я. Салда (ч. 281. „Під опікою святого“), 5. Е. Хрещанський (ч. 336. „Що в дні“), 6. Е. Хрещанський (ч. 336. „Що в дні“), 7. В. Сидорський (ч. 336. „Що в дні“), 8. М. Гайдиш (ч. 336. „Що в дні“), 9. Б. Борщ (ч. 336. „Що в дні“), 10. Е. Хрещанський (ч. 336. „Що в дні“), 11. Е. Хрещанський (ч. 336. „Що в дні“), 12. Е. Хрещанський (ч. 336. „Що в дні“), 13. Е. Хрещанський (ч. 336. „Що в дні“), 14. Е. Хрещанський (ч. 336. „Що в дні“), 15. Е. Хрещанський (ч. 336. „Що в дні“), 16. Е. Хрещанський (ч. 336. „Що в дні“), 17. Е. Хрещанський (ч. 336. „Що в дні“), 18. Е. Хрещанський (ч. 336. „Що в дні“), 19. Е. Хрещанський (ч. 336. „Що в дні“), 20. Е. Хрещанський (ч. 336. „Що в дні“).

60-ліття Богдана Лепкого.

Не випадково Краків дає почин до ювілейних свят у 60-ліття Богдана Лепкого. Саме в Кракові з'явився наш письменник усе своє життя і там минали роки його найвищої праці. Коли в 1895 р. „Діло“ помістило його дві перші поеми в прозі „Шумка“ і „На паляти“, Краків став осередком могутнього духового руху, що мав для польської літератури історичне значіння. Завдяки особистим близьким знайомим Лепкого із чільними польськими письменниками, що жили в ті часи у Кракові скрісталізувався вперше його талант. Там зміцнілися на все життя нитки його дружби з В. Стефаньком, що теж зайшов першу форму своєї творчості у Кракові і з В. Орканом, одним із нечисленних польських письменників за останніх 40 літ, що цікавилися українською літературою і знаходили з нею не одне духове посвоячення.

Б. Лепкий найплодотворніший сучасний галицький письменник. Літа не тільки не відобрали йому творчої енергії, а навпаки, зміцнили її. Коли вся перша доба його діяльності була обмежена до лірики та дрібних оповідань, остання післявоєнна видала цілу низку повістей і 6-томним циклом Мазеши. Молодого енергійного Лепкого звертає на себе увага, коли зважити, що його товариші пера, багато молодші, передчасно замовкли, вломані воєнними подіями та післявоєнним лихоліттям. Може й тут відігравало чималу роль культурне середовище, якого Лепкому не бракувало ніколи і який не мусів жити злиденою атмосферою галицької провінції.

За останні роки мали ми чимало квітців. Та полишаючи на боці питання про більші чи менші заслуги ювілянтів, усе погодиться, що між ними не було відомого, який мав би такі незаперечні особисті прикмети як Лепкий. Із поняттям великого з'являємо найчастіше образ заслуженого громадського діяча і навіть, коли йде про літературу, до ювілянтів мають право у першій мірі ті, що заслужилися працею для загалу. Письменники та мистці, що працюють самотньо, гордо відокремлені від потреб суспільності, мусять поневоли йдати аж на майбутність, чи вона виправдає їхню працю, доступну тільки для обмеженого гуртка сучасників-вибравців.

Лепкий почав особистою, майже егіотичною лірикою. Правда, вже у його перших збірках поезій та оповідань ми надіємо сюжету із селян-

ського життя; поет продовжує традицію нашої національної літератури і спочував злидням простолуддя, боже загально-народним лихом. А все-ж у найбільше характеристичних своїх поезіях Лепкий аж до великої війни мав спільні риси з модерністами, що лайся вишні тони добували з наскрізь особистих вражень-меланхолії, самотності, загального невдоволення життям.

Війна, що силоміць потягнула стільки письменників між свої немилосердні колеса, дала нагоду й Лепкому відчувати сильніше наскрізь актуальні потреби народу. Від тоді з'явився частіше він вертається до суспільних тем. Одночасно зовсім свідома починає він працювати над явищем повістей, призначених для якнайширшого загалу, з метою воскресити сильні моменти нашої історичної бувальщини. Спроба великої історичної повісті, яку він почав „Мотрою“ мала у нас небувалый успіх. Перші її томи розійшлися у короткому часі у такій кількості примірників, до якої не дійшла досі у Галичині жодна повість.

Лепкий найвразливіший із сучасних галицьких письменників на актуальні національно-громадські потреби. Нема журналу й часопису, якому він відмовив би співробітництва: ніхто із наших письменників не розкинувся по такій кількості поезій та оповідань. Із самих рідняків і великодушних поезій, що є звичайно окрасою кожного святочного числа, можна би скласти вже велику збірку.

Лепкий — свідомо з'являє свою творчість із долею галицької землі, а її потребами, клопотами, настроями та опинами. Працюючи як кожен галицький письменник у дуже важких матеріальних обставинах, він добував із них зораз більше захоплення до праці і сам амається із ослими настроями своєї молодості. Хоча важко йому йти довкола себе джерела, зораз то повоєній енергії, він не мігав шукати її зразків в нашому минулому і в сучасному. Саме з тією думкою він узяв на себе таке важке та невідоме завдання, як історичні та побутові повісті, призначені у першій мірі для молоді та широких кол громадства. Виховані у суспільний вплив цих повістей безсумнівно. У праці, яку виконує Лепкий, нема його кому інші заступити.

І саме за ту працю належить йому поклін у його 60-ліття.

Поминки й Академія в честь В. Липинського.

В неділю, 23. жовтня, відбулося в Нью-Йорку поминальне свято в честь Вячеслава Липинського, улажене українськими товариствами, що гуртуються при українській католицькій церкві св. Юра при Семій вулиці. Після вечірні в церкві станули докруги жалюгідного катафалку, приложеного чорним вінком, по-середині церкви до папихи о. Володимир Лотович з Джерзі Сіті, о. Василь Гриняк з Йонкерс, о. Іван Захарко з Бейони, а на хорах співав Український Хор під управою п. Теодора Онуфрика.

Після папихи о. Олександр Павлак, місцевий душпастир запросив щераз зібраних на концерт-академію до церковної сади, яку виповнили громадяни по береги.

Академія розпочалася американським гімном та пісню „Україно, мати“, відспіваними Українським Хором, а опісля йшли вокальні точки на перемену з промовами.

Першу промову виголосив о. Петро Полятишин, парох церкви св. Юра, на тему „Погляди Вячеслава Липинського на відношення держави до релігії і церкви“. Другу промову про життя і працю Липинського виголосив о. Володимир Лотович, реферат про „Значіння Вячеслава Липинського для українського державництва“ виголосив д-р Семен Демидчук.

Після першої промови, вчасі виступу Молодецького Хору, під орудою п. Онуфрика, віддеклямувала панна Стефанія Перестюківна вірш Михайла Гетьмана „На вічну пам'ять Липинському“, а після реферату пішла збірка на видання творів Липинського і принесла біля 20 долларів. Свято закінчилось українським національним гімном.

ЧИ ВИ ЗЛОЖИЛИ ЛИСТОПАДОВИЙ ДАР УКРАЇНСЬКИМ ІНВАЛІДАМ?

Французський плян організації мира.

Із Женеви повідомляють, що місцеві політичні кола обмірковують французський проект розброєння прихильно. Подобалася особливо дефініція напасника, якого війська займають територію іншої держави, а також процедура для ствердження агресії. Досі рішала Рада Союзу Народів, що було досить важко. Тепер на домагання нападеної держави напасть стверджувала би комісія, зложена з військових представників і дипломатів, акредитованих при уряді тієї держави і на підставі того Рада обов'язана дати нападеної державі допомогу.

Зате в Німеччині приваля французський

„план організації мира“, як його називає французський уряд, зовсім неприхильно. Вся німецька преса без партійних різниць критикує його гостро. Французський плян на думку німецьких кол не є проектом розброєним, тільки начерком політичної організації європейських держав, що вводить в новій формі тезу женецького протоколу, який забезпечує статус кво. Справу рівноправності Німеччини французський плян залишив зовсім отвертою. Безпосереднім наслідком здійснення французького плану було би відложення на довгий час справжнього розброєння.

Рада Союзу Народів скликана.

Генеральний секретаріат Союзу Народів оголосив програму наради Ради Союзу Народів, що збиратиметься 21. ц. м. На першому плені стоїть китайсько-японський конфлікт, опісля конфлікт болівійсько-парагвайський. Даліше знаходяться

на денному порядку скарга німецької жіншини в Польщі в справі аграрної реформи, польсько-данецький конфлікт і вибір комісаря Союзу Народів для Данії.

Болівійсько-парагвайський конфлікт.

САНТІАГО ДЕ ЧІЛІ, 16. XI. ПАТ. З Липи повідомляють, що болівійці й парагвайці зняли даляти біля річки Бокачон. Пара-

гвайські війська потерпіли нещадну поразку, загинуло 200 людей. Болівійці вловили 300 в'язнів і 40 скорострілів.

Найпоживніший і найдешевший харч!

Жадайте
тільки сирів

„Маслосоюзу“

бо вони найліпші!

Будова Українського Дому у Празі.

Українське громадянство всіх земель приступає до виконання важного діла, збудування **УКРАЇНСЬКОГО ДОМУ** в Празі. В ньому має бути приміщення в першу чергу Український Музей Визвольної Боротьби й інші українські установи, які ведуть загально-українську працю і служать всьому українському народові, а не тільки партіям чи особам.

Українці користають з гостинності чеського народу, який вже не раз простягав їм свою помічну руку, і починають будову своєї культурної святині у чеській столиці Празі. Вже вибрано управу, яка має зайнятися збиранням фондів та самою будовою **УКРАЇНСЬКОГО ДОМУ**. До неї входять: акад. проф. І. Горбачевський — голова; проф. В. Сімович — заст. голови; проф. С. Сіропольо — секретар; п. Е. Вировий — скарбник; члени управи: полк. Д. Антонович, проф. Д. Дорошенко, ген. М. Омелянович-Навченко (старший), проф. А. Яковлів.

Давно відчувалася потреба такого дому. Українцям бракувало осередку, який лучив би всіх синів українського народу без огляду на їх-

ні переконання, який дав би захист найбільшій українській святині, Музеєві Визвольної Боротьби. Дотеперішня винаймлена, дуже скромна, будівля Музею не може помістити й малої частини тих незвичайно вартісних експонатів, які почали напливати до нього. Архів українських дипломатичних місій, збірки приватних осіб і багато інших цінних річей зложені у тому Музею. Українські громадяни, що живуть на чужині, деліють надію, що будова цього дому не втягнеться з браку фондів на роки, але розпочнеться у найближчу весну, щоб в осінь можна було відсвяткувати радісну хвилину відчинення **УКРАЇНСЬКОГО ДОМУ**.

Українське Бюро в Лондоні звертається до українського громадянства в краю із закликом переводити збірки на ту ціль. А щоб цей пошук не кінчати словом, лише ділом, Українське Бюро зобов'язується асигнувати своїми 100 доларів аж до висоти між 2.000 і 3.000 доларів до кожних 100 доларів, зібраних українським громадянством і переданих скарбникові управи.

УКРБЮРО ЛЬОНДОН.

Англія прихильна для французького проєкту.

ЖЕНЕВА. 16. XI. ПАТ. Англієць кола-ближений до розбройної конференції, стверджує, що міністр Саймон рішився відложити своє жепозе, в якому зясує англійське становище з справі французького плану, до четверга. Тому зого становище не стоїть у ніякому звязку з по-

глядами німецьких кол на французький проєкт, що зробили в британських колах відмене вражіння. Німецьку критику французького плану вважають тут неоправданною. Бритійське становище супроти французького плану є прихильне.

Переговори Папена з Гітлером.

Увага німецьких політичних кол звернена на замок Гогенцурм у Саксонії, де мають відбутися переговори канцлера Папена з провідниками націонал-соціалістів. У звязку з тим в околиці замку були дозві, на які гр. Альвенслебен запросив прем. Папена. Після дозві розпочнеться політична акція. Приїзд Гітлера заповіджений

на четвер. Тимчасом інший націонал-соціалістичний провідник Штрассер оголосив статтю з відрізним поглядом до Папена, щоб „перекинув міст до націонал-соціалістичної Німеччини“. Штрассер домагається цілковитої передачі влади Гітлерові. Соціал-демократична партія рішила відкинути запрошення Папена на конференцію.

НОВИНКИ

— В суботу 19. ц. м. всі спортсмені стрічаються в Народній Гостинниці на Даниїгу УССК-у. Початок: год. 20-а (8-а вечір). 840

— Кінематографічна вечірка УФОТО. Аматорські фільми Ю. Дорош та інж. О. Пежанського можна оглянути в останнє в неділю 20. листопада в год. 6. вечором на виставі „УФОТО“. У програмі вийдуть: види Львова, побут українського населення Городенщини, спорт у нас і на чужині. — В понеділок (21) на закритті вистави „Львів у світанні“ відбудеться в год. 6. веч. з діязовитвами й льосування катальогів.

— Два заборонені віча в Яворівщині. Дня 13. ц. м. мало відбутися віче УСРП в с. Чернильці. Зголошення віча було вислане до староства в Яворові з Яворова 10. ц. м. порученням листом. Дня 13. ц. м. точно в заповіджений 2-й годині почалося віче, яке відкрив Мик. Вахулович. Реферат про політичне й господарське положення висловив посол Богдан Білинський. По двох-годинній його бесіді, явився поділат.

які доручили предсідникові віча заборону віча зі староства „з powodu спущення заведе-ня о згромадженю“. А знаємо, що закон про збори вимагає зголошення тільки на 48 годин скерше. — У понеділок 14. ц. м. мало відбутися віче з послом Б. Білинським у Яворові в Нар. Демі. Та ще 13-ого в 5. год. поноз. доручено зголошувачу заборону віча зі староства — цим разом „де взагалю на безпеченство і пожендек публічнї, що узасадня розправа доразна в Яворові“. Треба пояснити, що цієї дини мала зачатися доразова розправа над Батогом і тов. за підпани в яворівському суді, який віддалений від селі Нар. Дому, де мало відбутися віче, на півтора км.

— Українська церковна печатка і польський підпис. На свідоцтві убожества українського інваліда Микитюка з Безбруд з дня 31. серпня 1931 р. впадає в очі підпис: „ks. Eugeniusz Monciwicz, probaszcz gr. kat.“ побіч церковної печаті української від парохії в Куткорі (золочівського повіту). Що неможливе в українсько-го священника, те можливе серед москвофілів, до яких той духовник себе зачисляє.

Подяка.

Усім, що взяли участь у похоронах нашого дорогого Батька бл. п. Самуїла Ендого, а також тим, що прислали нам вислови співчуття, складаємо оцею дорогою сердечну подяку. — Діти.

— З нової Адвокатської Палати. Повідомляють нас, що у вівторок 15. ц. м. нова Адвокатська Рада перевела вибір президії. Деканом став д-р Леон Хотінер, заступником д-р Злаїслав Станкевіч, а секретарем (уперше українець) д-р Іван Кміцикевич. — При цій нагоді доповнюємо попередні звістки про вибір нових адвокатських властей, а саме: до комісії фонду допомоги і товариської безпеки війшов також д-р Микола Рибак з Перемишля.

— З львівської опери. Дирекція львівської опери повідомляє, що в найближчу суботу і по-неділок виступить у Львові славетний тенор відеської Державної Опері Альфред Піккавер. Піккавер співатиме в суботу в „Тосці“, а в по-неділок у „Кавалерії рустікана“, після якої відбудеться ще концерт пісень і арій.

— Концертне бюро Тірка повідомляє, що у вівторок 22. ц. м., у салі польського Музичного Інституту відбудеться концерт піаніста Фрідмана, відомого головно як інтерпретатор творів Шопена.

— Мати Северина ЧСВВ. зі Львова відвідала Америку. Мати Северина ЧСВВ., професорка української дівочої гімназії СС. Василянок у Львові приїхала до Зл. Держав, де була асього п'ять тижнів і вибралась вже назад до старого краю. Її завданням було відвідати монастир СС. Василянок в Філадельфії та українські й американські школи в кількох містах, щоб порівняти їх зі школами в старому краю. Стрічалася в Америці зі старшими українськими громадянами та розмовляла з ними про тутешні і старокрєвї справи, а також зі шкільними дітьми. На її думку патріотизм у них не погас, а про дітей висловила, що вони, на жаль, відчужені від рідного, української мови не знають і загалом мало є труду і заходів, щоб це поліпшити. („Америка“).

— Про Волинь в українській радіопрограмі. З Нью-Йорку повідомляють, що дня 23. жовтня вчасі чергової програми базару „Сурма“ з радіо-стації WOV мали слухачі нагоду почути незвичайно влучний короткий виклад гром. Мирона Сурмача про Волинь, його населення, історію та значіння для національного життя України. Реферат був найінтереснішим з усіх дотеперішніх. Обіймав все, що можна було сказати в короткому часі. Таксамо інтересний був виклад про Волинь, виголошений управителем стації по англійськи. Інтересні були музичні полски оркестри під управою Зазулевича. Були там і мелодії з Волині, за що базар „Сурма“ дістав багато призна нь другого дня від наших воляників, які перебувають у Зл. Державах.

— 30 українських виставових комітетів. Досі повстало вже 30 виставових комітетів в Америці і в Канаді, які мають помагати Українському Виставовому Комітетові в Шикаго.

— Грабунок. На касієра міської газівні у Львові, Йосифа Оржеховського напав якийсь молодик і вирвавши йому теку з грішми, утік. Сталося це вполудне на Габрієлівці біля гіцилкі, де Оржеховський ніс 2.000 зол. на виплату міським робітникам. Грабіжник утік в напрямі Збисіска.

— Любовна трагедія. В Бруховичах під Львовом замешкала перед кількома днями молода пара: 22-літній Іван Гені, склеповий субєкт а Львова і 19-літня Гєня Верба, студентка університету, родом з Люблина. Минулого понеділка найшли обох неживими. Вона мала рану в околиці серця, він у голові. З боку револьвер і лист, в якому обоє повідомили, що відбирають собі життя. Причина самогубства невідома. Справою занялася слідча влада.

— Знов обікрали касу. До бюро Позичкової Каси залізничних ремісників у Станиславові добулися вночі злодії й розбивши касу, забрали 2.000 зол.

— Кого зловили? Поліція арештувала Івана Стефюка з Олешкова, що перед двома роками, як повідомляє ПАТ, підпавив двірські будинки, організував „Союз революційних стрільців“, а вкінці застріляв голову районного Сельробу з Заболотів Миколу Рогу. Гладаний поліцією Стефюк укривався довгий час у дугах над Прутом, де населення приносило йому харчі та одж. Опісля перенісся на терен косяцького повіту і тут зловили його в селі Хімчині. Найшли при ньому австрійський кріс з набоями.

— Вихрестилася перед смертю. Жидівське населення Дрогобича розворушила сильно справа 24-літньої Міни Рудерфер, канцелярської міської історії. Вночі на 14. ц. м. вона в

Знаменита бабка

„Я була певна цього, що порошок до печення д-ра Оеткера знаменитий!“

Від десятиків літ користується довірям мільйонів панів

Д-ра Oetkera порошок до печення „БАКІН“.

І Ви осягнете користи, як будете пекти на основі випробуваних переписів д-ра Оеткера.

Кожний отримає збірку моїх переписів у сисго купця, а коли забракне, висилає безпосередньо за надісланням поштових марок

Dr. A. Oetker-Oliwa.

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

М. Борович: СИЛА, ПРАЦЯ, МАШИНА. (Наука фізики ч. 1). Видавництво „Самосвіта“. Ч. 35. Накладом укр. вид. спілки „Громада“ у Львові. Яворів — жовтень 1932. Стор. 40. 16^с.

Dr. Bronislaw Feller: NOWA USTAWA STEMPLOWA, obowiązująca od 18. maja 1932. Wydanie III. uzupełnione. Kraków, 1932.

ЖУРНАЛИ.

„PRZEGŁĄD WSCHODNI“, dwutygodnik, poświęcony badaniu stosunków gospodarczych Z. S. S. R. Rok I. Nr. 2. Warszawa 1932.

„MORZE“, organ Ligi morskiej i kolonjalnej z dodatkiem „Pionier Kolonjalny“ w tekście. Zeszyt 11. za listopad 1932. Warszawa.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Долар в приватних оборотах 8.89.75 зол.

У міжбанкових транзакціях платили за: Нью-Йорк 8.91.40—8.91.90, Лондон 29.74—29.82, Цірк 171.50—171.85, Прага 26.40—26.43, Берлін 211.50—211.95, Париж 34.95—35.00.

За 8 проц. доларові 3 літні листи застави Тов. Кред. Зем. платили 50 проц. Згадів купували Відень по 104.

ЗБИЖЕ.

Ціни ринкові, львів. Підволочиська: фасоль біла 14—18, бобик 13—14, ріпак озимий 42—46. Інші курси незмінені.

Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз“ платив кооперативам для 16. XI. 1932. за масло експортне та десероване пріма 3.00 зол., за літру молока 21—23 сот., літру сметани 0.90 зол., кону яєць 7.00 зол.

ДАЙТЕ ДОКАЗ, ЩО ПАМ'ЯТАЄТЕ ПРО ІНВАЛІДІВ УГА!

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Миський Театр.

Четвер, 17. XI. год. 7.30 „Занадто правдиве, щоб було добре“.

П'ятниця, 18. XI. год. 7.30 „Занадто правдиве, щоб було добре“ (закуплена вистава).

Субота, 19. XI. год. 7.30 веч. „Тоска“.

Неділя, 20. XI. год. 12. в пол. „Пінокіо“ байка для дітей.

Неділя, 20. XI. год. 3.30 попол. „Марія“ (зник. ціни).

Неділя, 20. XI. год. 7.30 веч. „Занадто правдиве, щоб було добре“ (Абон. 3).

Понеділок, 21. XI. год. 7.30 веч. „Кавалерія рустікана“.

Театр Ріжнородностей.

Гостинний виступ Українського Театру ім. Тобилевича.

Четвер, 17. XI. год. 7.45 веч. „Бродвей“ п'єса в 3 діях Денінга й Дебота.

П'ятниця, 18. XI. год. 7.30 веч. „Поцілуй перед зеркалом“ (премієра — Абон. 3).

Субота, 19. XI. год. 7.30 веч. „Поцілуй перед зеркалом“ (Абон. 3).

Неділя, 20. XI. год. 3.30 попол. „Олімпіа“ (циклік — Абон. 2).

Неділя, 20. XI. год. 7.30 веч. „Поцілуй перед зеркалом“ (Абон. 3).

Кіна.

АДРІА: „Пат і Патахон як пеховці“ і „Мароко“ (з Марленою Дітріх).

АПОЛЬО: „Недолюбна“.

АТЛАНТИК: „Пісня ночі“.

КАСІНО: „Пісня ночі“.

КОЛІСЕЙ: „Самітні“, ревія „Веселка над Львовом“.

КОПЕРНИК: „Білава Венера“ (з Марленою Дітріх).

МАРУСЕНЬКА: „Білава Венера“ (з Марленою Дітріх).

МІРАЖ: „Трейдер Горн“.

ОАЗА: „Мексиканка“ а ревія.

ПАЛАС: „І. к. команда сердець“ (сценарій Рода Роді).

ПАН: „Бомби над Монте Карло“.

ПАСАЖ: „Таємна шістка“.

ПРОМІНЬ: „Чотирьох із легію“.

СТИЛЕВЕ: Ванста Буріан: „Під курагелею“.

УТІХА: „Нападники“.

ХІМЕРА: „Бунт молодости“.

Закордонне радіо.

Четвер, 17. листопада 1932.

Кенігсберг (217.1) 20.00 Спіл. Гагарін, 21.10 Ген фон Верайнген п'єса Гетого, Міанно (331.4) 11.15 Музика, 20.30 Комедія, Букарешт (394.2) 19.30 Опера, Біагара (430.4) 15.00 Пісні, Рим (441.2) 20.45 „Мінов“ оп. Томаса, Прага (488.6) 15.30 Спіл, 21.00 Концерт, Відень (517.2) 19.55 „Кавалір рожі“ оп. Р. Штрауса, Харків (937.5) 12.15 Концерт, 24.00 Звукоп'єси, Париж (1724.1) 13.20, 21.45 Концерт.

П'ятниця, 18. листопада 1932.

Ляйпциг (369.6) 22.25 Сучасна музика, Бретислава (275.8) 15.30 Фортеніа, 18.05 Музика, Міанно (331.4) 20.45 Концерт, Штутгарт (360.6) 20.00 Моцарт-Шуберт.

Гамбург (372.2) 20.00 Опереткова музика, Рим (435.4) 13.00 Концерт, Беромінгстер (459.4) 20.10 „Лікар мимоволі“ оп. Гунола, Відень (517.2) 11.30 Квартет, 21.00 Олімпійський концерт, Будапешт (550.5) 16.20 Циг. оркестра, 19.30 „Дон Хуан“, оп. Моцарта, Харків (937.5) 10.00, 15.00, 17.30, 19.00 Концерт, 11.00 Звукоп'єси, 16.35 Літер. трансляція

Львівське радіо.

Четвер, 17. листопада 1932.

11.40 Огляд преси, 11.58 Час, 12.10, 15.50 Грамофон, 12.30 Метеор. комунікат, 12.35 Шк. концерт, 15.40 Господ. комунікат, 16.00 „Столовий теніс“, 16.15 Лекція Фр. мови, 16.30 Грамофон, Сільва рерум, 16.40 Що й як читати, 17.00 Грамофон, Тех. скринька, 17.40 Відчит, 18.00, 20.00 Легка музика, Спорт, 18.30 Серед книжок, 18.40 Спіл, Ром. Циганік (тенор), 19.00 „Дона Маріна“ феял, 19.15 Вєсячина, 19.30 „Кузн. інтелекту“ Бол Желєнського, 19.45 Прес. рад. денник, 21.30 „Небожеська комедія“, 23.00 Комунікати, 23.05 Танкова музика.

П'ятниця, 18. листопада 1932.

11.40 Огляд преси, 11.58 Час, 12.10 Грамофон, 13.20 Метеор. комунікат, 15.40 Господарський комунікат, 16.00 „Сахем“ для дітей, 16.15 Лекція англ. мови, 16.30 Грамофон, Сільва рерум, 16.40 „Радиофонія“ відч., 17.00 Концерт, 18.00 Авд. „Блакитних“, 18.15 Вєсячина, 18.30 Муз. аудіція, 19.00 Торговля в Америці, 19.45, 22.45 Прес. рад. денник, 20.00 Муз. балачка, 20.15 Симф. концерт, 22.40 Спорт, 22.55 Комунікати, 23.00 Танк. музика.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакції не відповідає

Міське Заставниче Заведення у Львові. Відділ Міського Комунікацій Каси Опіальності у Львові на підставі з'ясування Магістрату кор. стол. м. Львова з дня 22. жовтня 1932. Ч. В. III/1 2977/32 улаштує 8. грудня 1932 і в чергових днях від год. 9—13 (1) і від 16 (4) до 19 (7) веч. у власній ліокалі при вул. Валовій ч. 9 II. п. ЛІЦИТАЦІЮ ПРОДАЖУ ЗАСТАВ. Будуть продані великокуплені застави зі золота, срібла і шпихотне каміоні заставлене, а згадане оплачене тільки по день 31. грудня 1931 р. а саме: Серія IV. від ч. 53470 до ч. 78752, а також Серія D (застави у дол.) від ч. 1089 до ч. 2454 та зниклі з поперед. ліцитації Серія III. ч. 33954, 71516, 75555, 80778, 88774, Серія IV. ч. 70, 228, 350, 415, 445, 507, 1545, 1639, 1641, 1643, 1690, 1805, 1887, 1953, 2365, 2811, 2814, 2816, 4320, 7347, 9468, 11202, 11391, 12256, 13839, 15427, 18684, 19249, 19632, 22282, 24704, 24814, 24838, 25774, 25903, 31011, 31756, 32987, 35807, 36172, 39060, 39532, 39543, 39790, 39951, 40486, 41294, 43741, 44022, 45009, 46225, 46399, 46402, 46573, 46583, 46963, 46970, 46987, 47001, 47003, 49107, 49115, 49264, 49417, 49427, 50158, 50182, 50491, 51707, Серія D (застави у доларах) числа 505, 603, 605 і застави власні: від ч. 1 до 50 найбільше пропонуємо. Ліцитація друга по думці § 33 регуляцію відбудеться по закінченні ліцитування усіх заставів 844 1—1

На „Рідну Школу“ зложив п. Стефан Кузьма, ветер. лікар, Соколяк Пал. зол. 5.— 842 1—1

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

БРОКАТИ від зол. 3.80, кофари, постіль, фанки, каші, портієри і накидки найдешевше Фрайліх, Львів, Сикстуська 21.

ПРЕГАРНА площа на сонгінку на Личаківі при вул. Крупирський ч. 15 до винайму. Добра льоката капіталу. Власність Читайлі „Просвіт“. Оферти слати на адресу о. Чемеринський Яр. вул. Личаківська 82. 813 3—5

ПОКІЙ умебльований, кухня уряджена, передпокій, лазничка до винайму. Домініканська 11, II. м. 8. 820 3—3

ТОРБИ ШКІЛЬНІ, течки, портфелі, гаманці поручає, направляє найдешевше Заведення Ринарсько-Галатерійне Н. Барера, Сикстуська 2. 370 x

НАДІЯ! Прийди конче! Чекаю Тебе в цукорні Д. Стецькова, Миколая 7. 758

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

КУПУЙТЕ І УЖИВАЙТЕ

СИНКУ

з фабрики

Плоцький, Вассерман і С-ка

В КАЛІШІ

з маркою „СЛОНЬ“.

Продається у всіх Повітових Союзах і кооперативах. 4—5

Грошові перекази і пересилки до С. Р. С. Р.

Торговельне представництво С. Р. С. Р. подає до відома, що ціни товарів „Торгзіну“ значно знижені. Магазини „Торгзіну“ мають важкі засоби товарів. Грошові перекази на „Торгзіну“ приймають такі банки: Банк Господарства Краєвого, Банк Уділовий і Загальний (Повіхенні) Банк Кредитовий, які гарантують скорі пологдження переказів. Валюту можна пересилати також у валютних листах до дотичних відділів „Торгзіну“ при „Госбанку“. Живнотесними пересилками займаються виключно фірма: „Брати Пакульські“ — Брати 22, „Брати Гіршфельд“ — Белиська 5, а пересилками оджеви — Брати Ябачковські — Брати 25. Інформації про грошові перекази, про пересилки оджеви та живнотесів, як також писемні інформації (цінник і т. ін.) подає по отриманні поштової марки на відповідь — ТОРГОВЕЛЬНЕ ПРЕДСТАВНИЦТВО С. Р. С. Р., ВАРШАВА, ВУЛ. КОШИКОВА 4. Тех. 906-66. 710 5—5

ЛІЖКА МЕТАЛЕВІ ВІЗКИ ДІТОЧІ

поручає дешево фабричний склад

МЕЧ. ВОЛКОВИНСКИЙ

Львів, Коперника 5. Тел. 95—97

Металеві тапчани.

УВАГА! Шини фабричні.

Zakład Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych

У ЛЬВОВІ.

розписує КОНКУРС на посаду директора.

Від кандидатів, які хочуть старитись про цю посаду вимагається:

- 1) Горожанство польське.
- 2) Уклячені анжичі студії.
- 3) Шонайменше 5-літня адміністраційна практика з обсягу суспільних забезпечень у цьому шонайменше 3 роки на самостійних відповідальних посадах.
- 4) Грунтовне знання правних законів, на підставі яких працює Заведення.

Службові умови і платня з унормованні приписами існуючими у Заведенні. Подання, до яких належить додати документи, що стверджували би, що кандидат має застережені в конкурсі умови, треба посилати на руки Предсідника Заведення Д-ра Владислава Стесловича, Львів, Пекарська 1. а. до дня 15. грудня 1932 р. 1—1

МИКОЛА МАТІВ-МЕЛЬНИК

КРІЗЬ ДИМ І ЗГАР

Ціна 50 сот., з поштовою перес. 70 сот.

ВОЛОДИМИР ОСТРОВСЬКИЙ.
С М І Х З Е М Л І
Ціна 1.50 зол., з пош. перес. 2.10 зол.
ЕВГЕН ЧИКЛЕНКО
Спогади І. П. І. Ш. часть
Ціна 8.— золотих — без пересилки.